

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

číslo: 43

27. října 2019

Cena: 8 Kč

Naše církve rozšířila řady kaplanů ozbrojených sil

Slavnostní slib vojenského kaplana složil 2. října ve vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého na pražských Hradčanech další duchovní naší Církve československé husitské – Zdeněk Havránek. Stalo se tak při tradiční bohoslužbě vyslání, vedené předsedou České biskupské konference kardinálem Dominikem Dukou a Petrem Procházkou, 1. místopředsedou Ekumenické rady církví. Kardinál Duka při bohoslužbě připomenul důležitost rodiny coby pevného zázemí vojáků a společně s Petrem Procházkou nového kaplana ujistil modlitební podporou církvi. Patriarcha naší církve Tomáš Butta pak přiblížil jeho dosavadní službu a vyjádřil mu podporu v rozhodnutí sloužit v armádě. Působíštěm nového vojenského kaplana kpt. Zdeňka Havránka je 13. dělostřelecký pluk v Jincích. Duchovní služba Armády ČR byla obnovena v r. 1998 a za uplynulých jedenáct let se do ní zapojilo 55 duchovních. Ozbrojené síly mají ve svých řadách k dnešnímu dni 33 vojenských kaplanů a 1 vojenskou kaplanku z 10 církví.

Zeptali jsme se nového kaplana: Jak dlouho již působíš v armádě a co tě přivedlo k rozhodnutí vstoupit do duchovní služby Armády České republiky? V čem vidíš svůj úkol mezi vojáky?

V armádě sloužím od ledna letošního roku, kdy jsem nastoupil na základní výcvik. V Jincích jsem od dubna. Kaplanská služba se mi líbí všeobecně. Nejdříve jsem uvažoval o možnosti stát se nemocničním kaplanem, kdy jsem také absolvoval kurz nemocničního kaplana před

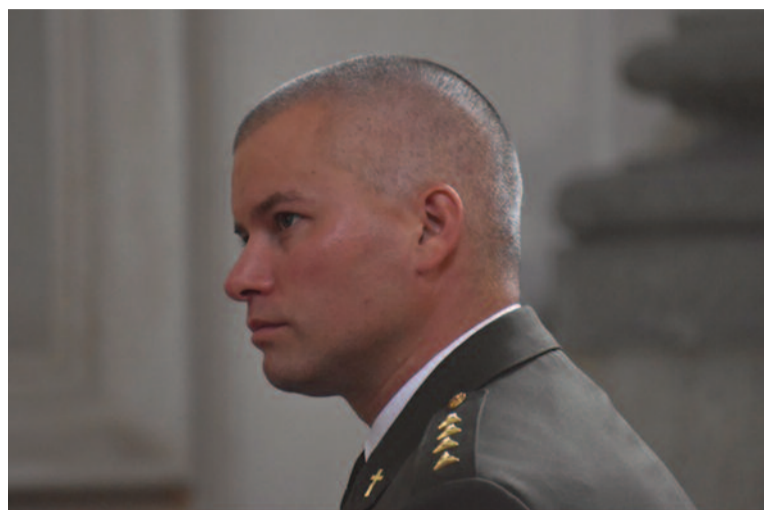
čtyřmi roky. Předtím jsem docházel jako dobrovolník do Chittussihio nemocnice. Kaplanská služba spočívá ve službě přítomnosti. Je to služba bližnímu a spolubytí s ním, spolupřívání jeho osobních či pracovních problémů nebo radostí. Mezi kaplany není hierarchie a všichni jsou si bratry v Kristu bez ohledu na konfesi. Jednoduše řečeno, do armády mne dovedly nevyzpytatelné cesty Boží.

Jak přísné jsou podmínky pro takový vstup mezi vojenské profesionály?

Podmínky pro vstup do armády jsou stejné jako pro všechny ostatní vojáky. Člověk musí splnit psychické, zdravotní i fyzické testy a potom zvládnout tříměsíční základní vojenský výcvik.

Tvůj oblíbený biblický citát?

Miluj svého bližního jako sám sebe! (Mk 12,31). **redakce**

Zdeněk Havránek je absolvent Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy. Od března 2011 působil nejprve jako pastorační asistent v náboženské obci v Praze 6-Dejvicích. V říjnu roku 2016 přijal jáhenské svěcení a působil zde jako duchovní. V prosinci roku 2018 schválila ústřední rada jeho vyslání do specifických služeb a od začátku roku 2019 je ve služebním poměru v Armádě České republiky.

Autor fotografie prap. Zdeněk Peterka. Zdroj: <http://www.acr.army.cz/>.

Vyšel Kalendář Blahoslav 2020

Milí čtenáři, rádi bychom upozornili, že právě vyšel Váš oblíbený kalendář Blahoslav. Tentokrát byl vytvořen ke zcela výjimečné příležitosti - ke stému výročí naší Církve československé husitské a doufáme, že Vás stejně jako v minulých letech inspiruje, poučí i pobaví svým obsahem, na němž se podílelo na padesát autorů pod vedením editorky Olgy Nytrové. Z mnoha textů jako „ochutnávku“ vybíráme následující řádky autora Lukáše Bujny, které Vás jistě zaujmou a případně - pokud jste tak dosud neučinili - povzbudí k brzkému objednání. Kalendář je k dostání v pražské dejvické prodejně Blahoslav v budově ústředí církve na adrese Wuchterlova 5, Praha 6, 160 00. Pro objednání přes email prosím využijte adresu prodejna.blahoslav@ccsh.cz, pro telefonické objednání pak číslo 220 398 117 či 724 142 467 (i možnost SMS zpráv).

Připomínáme, že na stejné adrese můžete získat také nově vydanou publikaci Denní čtení 2020 a Hesla Jednoty bratrské. **Vaše redakce**

Láska k nepřítelům?

Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí. Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují. (Lukáš 6,27-28)

Milovat svou rodinu a přátele je přirozené. Milovat nepřátele se nám zdá přímo nemožné či aspoň krajně obtížné. Láska k nepřítelům totiž není přirozená, nýbrž nadpřirozená. Normální je přece s nepříteli válčit,

potírat je a ničit, nebo snad ne? Nejsme-li však slepí, pozorujeme v dějinách, že boje s nepříteli jsou nekonečné. Sami si je stále vytváříme, poněvadž vlastní identitu lze snadno vybudovat na strachu, nenávisti a pohrdání, a to negativním vymezováním se vůči všem, kteří nezapadají do našeho vidění světa. Tím se dostáváme do paradoxní situace, kdy nepřátele potřebujeme a závisíme na nich, neboť bez nich bychom nevěděli, kým jsme a kam patříme. Přenášíme na ně své temné a stínové stránky, namísto toho, abychom si je přiznali a smířili se s nimi. Chceme-li být svobodní, musíme se vydat jinou cestou. Ježíš po nás jistě nezádá, abychom se tvářili, že s nepříteli nás pojí srovnatelné citové vazby jako s rodiči, dětmi a partnery. Zde nejde o předstírání emocí, nýbrž o probuzení vědomí, že i někdo, ke komu necítím žádné sympatie, protože mi ublížil či uškodil, zůstává člověkem. Není to banální zjištění. My si totiž nepřátele odlišujeme, abychom jim pak mohli odeprít právo na

Den smíření

Kdo by netoužil po smíření? S těmi, s nimiž jsme se ocitli v nesváru, smíření se sebou, pokud pociťujeme vnitřní rozepře, smíření s Bohem, od něhož nás odděluje hřích. Ovocem smíření je pak pokoj, vnitřní pokoj, Boží pokoj, šalom.

Ke smíření vede cesta odpuštění. Abychom se mohli smířit s těmi, kdo se proti nám provinili, musíme najít sílu jim odpustit — ostatně se tak modlíme v modlitbě Páně: *jako i my odpouštíme našim viníkům*. Tedy těm, kteří nás urazili, obelstili, neprávem nás našli či se proti nám z jakéhokoliv důvodu postavili, ublížili nám... Apoštol Petr se ptal Ježíše, kolikrát

má odpustit bratru, který se proti němu provinil, snad až sedmkrát? A Ježíš mu odpověděl, že ne sedmkrát, ale sedmdesát sedmkrát, což bychom mohli vykládat jako stále, pokaždé. A připojuje podobenství o dlužníkovi, kterého chtěl dát král prodat i s rodinou, neboť mu byl dlužen větší obnos, než by dokázal kdy splatit (píše se o 1000 hřivnách, to bylo asi 30 000 kg stříbra, což by se dalo přepočítat na 6 000 000 denárů, přičemž 1 denár byl denní plat, tedy by musel pracovat 6 milionů dní, aby dluh splatil). Dlužník prosí o strpení, že vše vrátí. Král se slituje a vše mu odpustí. Omilostněný dlužník však jedná, jako by mu odpuštěno nebylo, a nechá vsadit do vězení svého věřitele, který podobně jako před chvílí

on prosil o strpení, aby mu mohl dluh zaplatit. Když se to dozví král, rozhněvá se a vsadí ho do vězení, dokud dluh nesplatí. Podobenství končí slovy: „Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.“ (Mt 18,23-35)

Často či možná častěji jsme ale v roli těch, kteří se provinili proti svým bližním, byť si to třeba ani neuvědomujeme. Bible nás vede k doznání vin, lítosti a pokání, které ponese své ovoce. Tím ovocem bude napravený vztah s těmi, vůči nimž jsme se provinili, a odpuštění Boží, neboť jak čteme: „Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás“ *Dokončení na str. 2*

život a nepřipadali si nemorální. Jenže i nepřítel je člověk a stejně jako já se neobejde bez vzduchu, vody, slunce a mnoha dalších věcí, bez nichž bychom si život nedovedli představit.

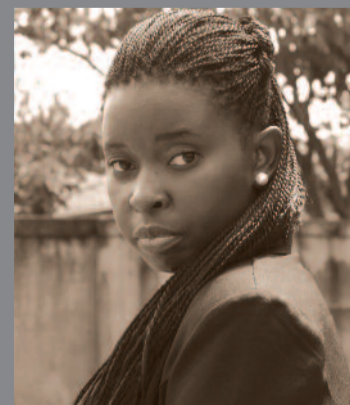
Milovat nepřítele v tomto smyslu znamená přát mu a neupírat nic z toho, co sám potřebuji. Mám ho nechat žít, protože jemu dal Bůh život stejně jako tobě či mně. A nejen to. Co víc? Ocitne-li se jeho život v ohrožení či nouzi, ač nerad, přemo-

hu se a podám pomocnou ruku, mám-li k tomu síly a možnosti. Nevím totiž, kdy sám budu volat o pomoc a odkud mi přijde. Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, jednejte i vy s nimi. Evangelium je prosté. Na rozdíl od nás, kteří jsme složití a pořád váháme, jestli se stát chudými v duchu. Naším největším nepřítelem je vlastní nerozhodnost a neochota obrátit se a přijmout Ježíšovo pozvání k následování. Co z toho vyplývá? Že láska k ne-

přítelům ve své podstatě není ničím jiným než láskou k sobě samým a výzvou obejmout v sobě všechno, čeho se dosud bojíme, za co se stydíme, co vytěšňujeme a potlačujeme, s čím zápasíme a čemu také podléháme. Pokud nás ale slabost, hříchy a selhání vedou k tomu, abychom se usmířili s vnitřním nepřítelem a uzavřeli mír s temným rytířem ve své duši, pak si můžeme být jisti, že nás už začíná proměňovat a uzdravovat Kristova láska. **Lukáš Bujna**

Beseda o zemi Světového dne modliteb 2020

V pražském kostele sv. Václava na Zderaze, v Resslově ul. 6, se v pátek 8. listopadu od 10 hodin uskuteční beseda s paní PhDr. Marií Imbrovou, bývalou velvyslankyní v Zimbabwe, zemi, jejíž ženy připravují program Světového dne modliteb pro rok 2020. Paní Imbrová je skutečně zasvěcenou osobností - má stále živé kontakty s touto pozoruhodnou zemí. Světový den modliteb je celosvětové hnutí křesťanských žen mnoha tradic, které se každoročně scházejí ke společným modlitbám a na mnoha místech setrvávají v obecnosti modliteb a služby. Světový den modliteb se koná první pátek v měsíci březnu.

Den smíření

Pokračování ze str. 1
od každé nepravosti.“ (1 J 1,9). Proto také ona prosba v modlitbě Páně začíná směrem k Bohu: „Odpust' nám naše viny...“ Proviňujeme-li se totiž vůči svým bližním, proviňujeme se tak i vůči Bohu. Jsou to spojené nádoby. A tak se před námi objevuje tato řada vzájemně provázaných pojmů: pokání, odpuštění, smíření, pokoj. Právě to bylo také obsahem uplynulého Dne smíření (Jom kipur), který se slaví 10. den (10. tíšri) po Roš hašana (židovský nový rok). A v těch deseti dnech mezi těmito tzv. vysokými svátky Židé prosí o odpuštění, činí pokání, postí se a snaží se odprosit ty, vůči nimž se

provinili v uplynulém roce. Letos připadl Jom kipur na 8. - 9. října. Den smíření je nazýván jako šabat šabat, což bychom mohli přeložit jako nejsvětější Šabat, či Šabat Šabatů. Šabat – sedmý den. Sedmý den Hospodin dokončil své stvořitelství dílo a tento den požehnal a posvětil. (Gn 2, 2-3) Ne náhodou se odehrává vysvobození Izraele z Egypta právě sedmý den, a proto je argumentováno zachovávání odpočinku sedmý den v Desateru jak zprávou o Božím odpočinutí sedmého dne při stvoření (v Ex 20), tak zprávou o vysvobození z egyptského otroctví (v Dt 5). Od toho se odvíjí i sedmý rok jako rok prominutí dluhů apod. Svěcení soboty se stalo zvláště významným v dobách nesvobody, stalo se výrazem a dokladem uctívání jediného

Boha. Ne náhodou Jom kipur končí – vrcholí vyznáním Šma Jizrael (Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný) a pokračuje příkazem milování Boha, přičemž právě na Jom kipur se nahlas vkládá ještě verš: „Požehnáno je vznešené jméno Jeho království na věky věků,“ který se v jiné dny pouze šeptá. Na Jom kipur se vzpomíná také na zemřelé a i jejich jménem se prosí za odpuštění. Vyznávají se hříchy, pánuje přísný půst a někteří se oblékají do bílých šatů, které symbolizují pohřební rubáš, ale také velekněžské roucho. Připomeňme z velekněžské tradice v Jeruzalémském chrámu, že právě jen na jom kipur vstupoval velekněz do velesvatyně a za zvuku bubnů vyslovil Boží jméno, když vkládal hříchy Izraele svými rukama na kozla, který byl následně vyhnán do pouště, a tak byl Izrael Bohem očistěn. (více viz Lv 16) I dnes se připomíná služba velekněze na jom kipur. Následně se čte svitek Jonáš, v němž se Bůh smiloval nad hříšným Ninive, které se na základě Jonášova kázání obrátilo. (Ninive bylo hlavním městem Asýrie, která v 8. stol. př. Kr. obsadila Severní království Izraele.) Boží milost tedy poznalo na

základě pokání i město, které nejen že nenáleželo k Izraeli, ale bylo centrem jejího nepřitele. Se dnem smíření je v židovské tradici spojována i obřizka Abrahama a celého jeho domu na znamení smlouvy, kterou s ním a Sáráj Hospodin uzavřel. Smlouvu, která koresponduje s požehnáním při stvoření, (aby se člověk množil a naplnil zemi), když Bůh Abramovi zaslíbuj potomstvo, zemi a sděluje, že jemu i jeho potomstvu bude Bohem. Jako křesťané vyznáváme, že jsme byli smířeni s Bohem v Ježíši Kristu, který z lásky ke svým přátelům pokládá za ně svůj život (J 15,13) – vydává sebe sama v oběť, jednou pro vždy učiněnou – na odpuštění hříchů (Mt 26,28) jako završení nové smlouvy, o níž psal prorok Jeremjáš, že to bude smlouva vložená do nitra, vepsaná do srdce. Že každý bude Hospodina znát a on jim odpustí jejich nepravost a jejich hřích už nebude připomínat. (Jr 31,31-34) Apoštol Pavel ve 2. listu do Korintu píše: „V Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá jim jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“ (2 K 5,19) Zvěstovat smíření v Kristu, v němž se stáváme novým

stvořením, takže již není Žid ani Řek, pán ani otrok, muž ani žena, neb všichni (kteří byli dříve ve společnosti rozdělení, znesvářeni) jsou jedním v Kristu. (Ga 3,28) V Kristu se stáváme dle apoštola Pavla syny Božími skrze víru a jako lidé víry docházíme spolu s „věřícím Abrahamem“ požehnání. (Ga 3,9) Víra společně s nadějí a láskou jsou pak základní trojicí charakterizující život každého následovníka Krista. Přičemž víra není přesvědčení, ale živý a zítý vztah, v jehož základu je oboustranná láska – Boha k člověku a člověka k Bohu a člověka k člověku. Stejně tak naděje není bezbřehou nadějí, ale vírou v nekonečnou slitovnou Lásku Boží, která nás provází každým dnem a nakonec přenesse přes práh smrti do věčné Boží náruče. A to díky smíření v Ježíši Kristu. Tak de facto jako křesťané prožíváme Den smíření každý den. Nepromarněme tedy v každém dni příležitost ke smíření se sebou, s bližními a naším Pánem. Přejme si proto společně s židovskými bratry, kteří si na den Smíření nepřejí veselý svátek, ale: *gmar chatima tova – kéž jsi zpečetěn k dobrému.* **Hana Tonzarová**

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ
vás srdečně zve na

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY
k výročí vzniku samostatného Československa

káže olomoucký biskup Rudolf Göbel,
v 16.30 zasadíme památný strom k 90. výročí
Sboru kněze Ambrože, zároveň bude vernisáž zahájena
výstava „Příběhy bezvýhradné lidskosti – Přemysl Pitter,
výjimečná postava v dějinách 20. století“

**Sbor kněze Ambrože
v Hradci Králové**
v pondělí 28. října 2019 od 15 hodin

KRÁLOVÉHRADECKÁ DIECÉZE
Církev československé husitské

www.cshhk.cz
Královéhradecká diecéze ČCSH, NO ČCSH v Hradci Králové

90 LET
SBORU KNEŽE
AMBROŽE ČCSH
HRADEC KRÁLOVÉ

Z kazatelského plánu

19. neděle po svatém Duchu

Modlitba poníženého proniká oblaky a neutíší se, dokud nedosáhne cíle.
(Sírachovec 35,17)

První čtení: Jeremjáš 14,7-9.19-22

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI):

2. Abychom svým bližním dokázali sloužit k jejich duchovnímu prospěchu, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom vírou i skutky lásky přispívali k jednotě a blahu církve i národa, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, prosíme tě, zahlad' naše viny a vyprosti nás z léček hříchu, do nichž se v naší lidské slabosti znovu a znovu zaplétáme. Osvi' nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Timoteovi 4,6-8.16-18

Evangelium: Lukáš 18,9-14

Verše k obětování: Žalm 34,18-19

Verš k požehnání: Lukáš 18,14

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, nedopusť, abychom podlehli pokušením, která na nás útočí a svádějí na scestí. Svým slovem a svátostmi udržuj naše kroky na oné úzké cestě, která směřuje k tobě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 39, 46, 52, 69, 72, 195, 308, 323

Nad Písmem

„QUO VADIS“

Milé sestry a bratři, nepamenejte se ptát sami sebe, kdo jsme a klasickou otázkou QUO VADIS kam jdeme?

Uvědomovat si vlastní identitu a cestu, po které kráčíme, a připomínat si cíl této cesty není nikdy zbytečné, ba naopak. Snadno se totiž můžeme ztratit, aniž bychom si toho všimli. Na první pohled se v našem životě nic nezměnilo, žijeme svůj každodenní koloběh v rodině, v kruhu známých, v práci. Věci děláme stejně, dny ubíhají jeden za druhým. Prožíváme starosti i radosti, denně se mnohokrát rozhodujeme. Na první pohled o nepodstatných věcech. Naše rozhodování ale nejsou nepodstatná. Nepochybně funguje příčina a následek. Každé rozhodování má důsledek. Ovlivňuje lidi kolem nás, náš vztah k ekologii ovlivňuje životní prostředí kolem nás, naše nakládání s finančními prostředky i časem ovlivňuje mnoho.

Často zapomínáme na to, že náš život je dar a my jsme zde na zemi jeho správci. Není nic, co bychom si přinesli. Nemyslíme tím nyní naše genetické vybavení, ale hmotné věci. Celoživotně se vyvíjíme a měli bychom růst. V jakémkoliv věku. Pořád je tu prostor pro cestu dál.

Jak zmiňoval apoštol Pavel v listu Timoteovi: „Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval.“ Toto jeho vyznání zní jako bilance. Zřejmě si je vědom toho, že jeho život bude brzy ukončen. Skládá počet ze svého života. Dívá se na to, jakou stopu za sebou zanechal. Říká, že bojoval boj. Ano, život nebývá jednoduchý, často je třeba čelit velkým těžkostem. Sám apoštol Pavel prošel mnoha těžkými zkouškami, často byl v ohrožení života, málem ukamenován, utopen v bouři, vězněn, týrán, neprávem obviňován, zrazen svými přáteli a zřejmě trpěl

i vážnou nemocí. Přesto nevzdychá a nehořekuje. Udělal vše pro to, aby byl skutečným svědkem víry. Může se s hrstí podívat na svoji životní stopu. Chváli Boha, ví, že ne on sám, ale Boží ochrana a vedení ho drželo na správné cestě životem. Neslyšíme v tom pýchu a sebechválu.

Na počátku jsem vám položila dvě otázky: „Kdo jsi a kam jdeš?“

Ty bychom si rozhodně neměli pokládat až na konci života a při celoživotní bilanci. Ty bychom si měli pokládat každý den. V každodenním zastavení sami se sebou, s Bohem. Nežijeme snad už ani v době postmoderní, ale jestli ji něco vystihuje, tak snad slovo hypermoderní. Je plná technologií, vše se neustále zrychluje, odevšad na nás útočí množství informací. A my zrychlujeme s ní. Všechno chceme stihnout, vidět, vědět, zažít, mít a neustále být on-line. Snadno se nám ale může stát, že se v tom všem úplně ztratíme. Čas nám utíká mezi prsty. Vlastně nežijeme přítomným okamžikem. Jsme zataženi do jakéhosi koloběhu a víru. Pořád čekáme na potom. Dnes většina mladých lidí a už i děti nežijí opravdový život. Lidé mezi sebou přestávají komunikovat a žijí na sociálních sítích. Tím postupně odumírají reálné pocity lidské komunity – láska, soucit, čas naslouchat druhému. A tak se znovu ptám: „Človče, opravdu pořád víš, kdo jsi a kam jdeš? Jsi si

L 18,9-14

vědom toho, že tu nejsi sám pro sebe a své okolí? Že jsi součástí lidstva a i této planety? Že jsi spoluzodpovědný za své okolí, ale i za to, kam lidstvo a tato planeta směřuje? Vidiš to dědictví, které tu zanecháváme svým dětem? Jsi si vědom, že alarmující zprávy o stavu ekologie nejsou smyšlenky, ale memento, které bere málokdo vážně?

Je ti to jedno? Jde to kolem tebe? Máš svých starostí dost?

Nejsme nakonec jako ti farizeové z našeho dnešního podobenství? Nebijeme se v prsa a neříkáme si, jak dobří jsme, když jsme nikoho neokradli, nepodvedli a nezabili? Jak často se s tím setkávám při rozhovorech v nemocnicích či domovech důchodců. Já jsem přeci nikomu nic špatného neudělal/a, tak proč na mě Bůh dopustil nemoc či úraz?

Člověku trpícímu se těžko odporuje, ale vždy je třeba říci, že nestačí jen neškodit. Je především potřeba činit dobro. Znovu se Boha ptát, jak jsem prožil tento den. Stal jsem se opravdu tím, čím jsi mě tu, Pane, chtěl mít? Stal jsem se nástrojem dobra pro tento svět? K životu je třeba přistupovat s pokorou. Stejně tak k druhým lidem kolem nás. Nesud'te, abyste nebyli souzeni! Kritikou druhých, poukazováním na jejich nedostatky se nic nevyřeší. Vždy s nápravou věci musím začít sám u sebe.

Libuška Jarošová

Otče náš nebeský, ty znáš naše srdce i náš život.

Víš, že žijeme v nelehké době.

Přesto smíme každodenně prožívat tvé požehnání, neboť máme tu výsadu, že žijeme v míru a dostatku.

Prosíme tě, neustále nám ukazuj, jestli jdeme po správné cestě. Jestli jsme nepropadli sebeklamu. Jestli jsme se nenechali vtáhnout do víru tohoto světa a neztratili jsme se.

Jestli jsme se příliš nepřizpůsobili dnešní honbě za pohodlím.

Jestli vnímáme sebe sama jako součást lidstva a celého stvoření.

Ty sám nás ved', abychom zůstávali tvými učedníky. Amen.

Listopad v pražském divadle Mana

Kde strávit letošní Noc divadel? Jedině ve vršovickém divadle Mana. Proč? Uvidíte skvělé představení *Vršovice jsou zlatý* s vynikajícím Jiřím Lábusem ve třiceti rolích! Hrůzostrašné i kratochvilné listování vršovickou kronikou vás provede velmi nekorektním způsobem dějinami čtvrti. Dostaví se GENIUS LOCI osobně a vše, co se dozvíte, je zaručeně neověřené, neseriózní a určené pouze silným povahám.

Korunováno bude koncertem herečky Jitky Smutné, kterou poznáte jako úžasnou zpěvačku a písničkářku.

Zapište si 16. listopad do diáře jako den, kdy navštívíte VDM.

Převrat, započatý 17. listopadu 1989, stvořil občanskou společnost. Společnost občanů. Společnost, kde každý občan má slovo. A tak tomu bude i v den 30. výročí sametové revoluce, 17. 11. 2019. Skvělé představení *Země česká, domov můj*, srdcová záležitost našeho divadla, zdůrazňuje fakt, že i neobyčejnější člověk je tvůrcem historie. Uvidíte v 16 hodin. Poté následuje slavnostní ozáření věže kostela a následně Dialog VDM, kde se s významnými hosty budou na jevišti střídávat běžní občané naší čtvrti a vypovídat svoje názory na téma občanské statečnosti. Jak jinak důstojně oslavit takové výročí, nežli kulturním zážitkem?

Teror

Po obnovené premiéře 13. října promění opět 24. listopadu celosvětový divadelní hit *Teror* publikum v soudece.

Divadelní hra *Teror* fascinuje publikum na celém světě. Už více než půl milionů diváků rozhodlo o vině či nevině armádního pilota, který sestřelil plně obsazené letadlo mířící na fotbalový stadion. Porotou dramatického soudního procesu se nyní budou moci stát i návštěvníci vršovického divadla Mana. Napínavé drama *Teror* Ferdinanda von Schiracha představuje režisér Ondřej Zajíč: v dnešní době opět aktuální hra o nelehkých cestách práva a spravedlnosti s Jitkou Smutnou, Tomášem Novotným, Zbigniewem Kalinou, Milanem Kačmarčíkem a Danou Sedlákovou.

Morální dilema

Ústřední postavou fascinujícího příběhu je Lars Koch, německý pilot bojového stíhacího letounu Luftwaffe. Navzdory rozkazu sestřelil unesené civilní letadlo se 164 pasažéry na palubě, aby tím ochránil 70 tisíc lidí na fotbalovém stadionu před teroristickým útokem. Diváci se tak ocitnou přímo v soudní síni a jako porotci na konci inscenace sami rozhodnou, kdo je vinen za smrt cestujících na palubě letu z Berlína do Mnichova. A inscenátoři pro ně připraví oba možné konce tohoto příběhu. „V inscenaci

Teror simulujeme soudní proces, kde z pohledu obhajoby je obžalovaný skutečným hrdinou a zachráncem mnoha tisíců životů, avšak z pohledu žalobkyně je především vrahem 164 lidí. A někdo, v našem případě diváci, musí rozhodnout, kým tedy doopravdy je,“ prozrazuje princip Teroru režisér Ondřej Zajíč. Možnost vyzkoušet si „nanečisto“ roli porotce a spolurozhodnout o konci celého případu, který je nelehké jednoznačně posoudit, dělá z inscenace mimořádně přitažlivou podívanou: Tenhle moment, který aktivizuje nejen herce, kteří se z jeviště

Herec Tomáš Novotný a Jitka Smutná v divadelní hře *Teror*

‘perou’ každý o svého porotce, ale i diváka, který je více než jindy vtažen do hry, potvrzuje režisér. A svůj postřeh přidává i Jitka Smutná, která se zhostí role státní zástupkyně. „Podle mé zkušenosti doznívá toto představení i po skončení a vyvolává vzrušené diskuse mezi diváky. Nemáte jednoznačnou odpověď, a to je v životě i na divadle nejen dobrodružné, ale i prospěšné.“

Hrdina nebo zločinec?

Strhující hra *Teror* autora Ferdinanda von Schiracha, v civilu špičkového trestního obhájce, patří k nejzajímavějším evropským dramátům posledního desetiletí. „Myslím, že sám autor; zkušený právník, chtěl nahlas prostřednictvím této postavy dát najevo, jak někdy pocitové a pragmatické soudy mohou být

i lehce populistické a v budoucnosti by mohly i ohrožovat základní principy právního státu. Hra ukazuje obě strany mince a nechává velký prostor divákovi. Ten se stává našim spoluhráčem, a to je zábavné,“ dodává jedna z nevytíženějších hereček současnosti, Jitka Smutná. A dramaturgyně inscenace Věra Mašková dodává: „*Hra Teror postihuje velmi aktuálně morální problémy, před které nás staví konflikty současného světa. A zároveň akcentuje velmi kreativním způsobem fakt, že za realitu nese odpovědnost každý z nás.*“

Divadelní hit napříč kontinenty

Hra *Teror* se brzy po svém prvním uvedení stala divadelní událostí a objevila na jevištích už v osmi desítkách zemí celého světa. Jen v Evropě ji aktuálně uvádí víc než třicet renomovaných scén. V nedávné době měl *Teror* premiéru např. v Bruselu, Kapském Městě či v Hongkongu, premiéra se nyní chystá například v Athénách. Výsledky diváckého hlasování se přitom v různých koutech planety liší. A ovlivňuje je i aktuální společenská situace (např. po teroristických útocích v Bruselu a Paříži hlasovalo publikum téměř shodně „vínem“). Ke hře vznikly i speciální internetové stránky, na nichž si lze své rozhodnutí porovnat s hlasováním v jiných divadlech. Sehraný tým režiséra Ondřeje Zajíče a dramaturgyně Věry Maškové hru *Teror* původně úspěšně zinscenoval v Městských divadlech pražských, kde byl titul na programu do června 2019. Od listopadu téhož roku bude nově na repertoáru Vršovického divadla Mana, které už druhou sezónu jako umělecká šéfová vede Věra Mašková. „*Domníváme se, že je důležité, aby se s touto interaktivní inscenací mohli potkávat i vršovičtí diváci všech věkových kategorií a aby se mohli podílet jejím prostřednictvím na tom, jak bude vypadat náš svět,*“ věří Mašková.

Prvotina bestsellerem

Osud Ferdinanda von Schiracha (nar. 1964 v Mnichově) je v mnohém neobyčejný. Vnuk bývalého člena NSDAP a říšského vůdce mládeže, odsouzeného později v rámci Norimberských procesů, vystudoval práva na univerzitě v Bonnu. Dnes vyhledávaný trestní obhájce, spisovatel a básník začal psát knihy spíš mimochodem. Jako spisovatel dosáhl věhlasu hned první sbírkou povídek *Zločiny*, která se stala bestsellerem, vyšla ve více než třiceti zemích a obdržel za ni Kleistovu cenu. Za beletrii byl oceněn také na Lipském knižním veletrhu. Filmové zpracování jeho krátkých povídek (*Vina* podle Ferdinanda von Schiracha) vysílala v roce 2015 s velkým úspěchem televizní stanice ZDF. Jedinečný experiment vznikl také záznamem divadelní hry *Teror*, který natočila německá televize ARD. Ten v roce 2016 simultánně odvysílaly televizní stanice v Německu, Rakousku, Švýcarsku, na Slovensku a také v Česku, kde *Teror* viděli diváci České televize.

Zdroj: tisková zpráva a webové stránky divadla

Pařížská konference se zabývala tématem míru

Na Mírové konferenci Konference evropských církví (CEC) proběhly 11. září diskuse a semináře zkoumající z různých hledisek téma míru. V Paříži se nad ním společně zamýšleli mluvčí z různých křesťanských denominací i židovských a islámských tradic. Mírová konference si připomněla 60. výročí založení CEC. Objevovala odkaz a úskalí Pařížské mírové konference z roku 1919 a zároveň hledala nové a tvořivé cesty k budování míru.

Pozornost se soustředila na témata jako dějinný odkaz západu na Středním východě, populismus, udržitelnost a ekonomika, klíče k mezináboženské angažovanosti a posilování mírotvorné činnosti náboženských komunit. Ze dvou panelových diskuzí se jedna zabývala abrahámovskými náboženstvími a mírovým dialogem, zatímco druhá se věnovala mírovému poslání Evropy a roli bezpečnosti a míru.

„*Hodnota pohostinnosti hraje zásadní roli ve všech náboženských tradicích,*“ řekl mezinárodní ředitel Mezináboženských vztahů z Amerického židovského výboru, rabín David Rosen. „*Mezináboženská spolupráce tak sehrává nedocenitelnou úlohu v tom, že umožňuje lidem a komunitám různých vyznání vidět svou vlastní náboženskou*

identitu a smysl sounáležitosti jako nástroje, jimiž lze konstruktivně přispívat k blahu společnosti...“ dodal.

Na semináři na téma populismus, udržitelnost a ekonomika hovořil reverend Tony Addy ze Světové luterské federace o koncepci „společného života v družnosti“. „*Je důležité, abychom nepřehlíželi socioekonomické aspekty míru a prevenci konfliktu a věnovali velkou pozornost také zapojování do každodenního života lidí a komunit, které by mohly být vtaženy do konfliktu prostřednictvím nacionalismu a populismu,*“ prohlásil.

Zástupkyně Church and Peace (Církev a mír) OKRin I.R. Antje Heider-Rottwillová prohlásila, že „*každý, kdo jde v uvažování hlouběji než populistická propaganda, ví, že zde existují spojitosti mezi nespravedlivými ekonomickými vztahy, celosvětovým vykořisťováním, korupcí, diktaturou, výrobou a exportem zbraní, prohlubující se změnou klimatu, fundamentalismem – a migrací. V tomto kontextu má Evropská unie ambivalentní roli: zatímco dlouhodobě vystupovala jako mírový aktér, nyní se stále více a více zaměřuje na bezpečnost.*“

Zdroj: <https://www.ceceurope.org>, připravila Kateřina Vítková

Osobnostní

Když některý časopis v Čechách vyhlásí anketu o českou osobnost tisíciletí, okamžitě zpozorním. A pak se zpotím. A s napětím čekám na výsledky. Ale u nás si už lidé zvykli na kuriózní vážení hodnot a vyhlášení českých osobností, a tak nebylo divu, že jsme už v minulosti vyhlásili vítěznou osobností Čech už i fiktivní a komickou postavu vynálezce Járy Cimrmana. Je to vůbec náhoda nebo národní povahový rys? A lidé se v autobuse mezi sebou sázeli a přeli, vyhraje to letos tradičně Jára Cimrman nebo třeba hrdina a dobrý voják Josef Švejk?

A výsledek nebyl ani tentokrát pro české národy příliš lichotivý. Buditelé národa a vlastenci se divili. Mistr Jan Hus, který 11. října 1414 opouštěl ve voze taženém párem koní hrad Krakovec a znovu si pročítal císařský glejt, v němž mu císař Zikmund sliboval bezpečí slyšení na konciliu v Kostnici a bezpečný návrat domů, Mistr Jan se dostal až na deváté místo v žebříčku osobností.

A co víc, slovněho Husa v jeho životním zápasu předběhli v tabulce osobností i jiné celebrity. Například i Vlasta Burian, kterého jsme po válce ocenili vazbou a vězením za žertovný postoj k bratřím Němcům. To už král komiků chodil po Praze pěšky a na oteklých nohách měl navlečena bagančata. Dokonce i zlatý slavík Karel Gott si vyzpíval přední umístění před statečným Husem. S velkým odstupem se ještě udržel mezi osobnostmi učitel národů Jan Amos Komenský.

Podobně neslavně dopadly ženy. Do čestného umístění prvních deseti se nedostala žádná z nich. Až jako jedenáctá se umístila usměvavá zpěvačka Lucie Bílá, daleko za ní pospíchá za Babičkou půvabná buditelka národa Božena Němcová.

Čapkovsky řečeno - osobnost je vždycky jen článkem lidství. - Osobnost je cíp módních šatů ve výloze. Podobizna povahy národa. Osud poraní mnohem snáze ty, kteří stojí vysoko. A v Čechách se prý vždy rádo škodilo těm, kteří se dostali vysoko a mohli by se časem změnit v mravní autoritu. Osobnost člověka spočívá v prosazování a ostatní se diví - Jak to může vydržet a přetrvát?

To umístění Husa mi ale nedá spát. Začal jsem opatrně zjišťovat, kdo anketu vedl a vyhodnocoval. Ani bych se už nedivil, přítel české historie, kdyby šéf ankety mluvil stroze lámanou češtinou a hlavu měl krásně ryšavou a z redakce by na něj volali - Ziki! - Ale snad ne.

Jan Schwarz n. o. Bratislava

Zprávy

Církev československá husitská vás zve na diecézní katedru

I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily, jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitymi svědky a služebníky slova, rozhodl jsem se i já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile..."
(L 1,1-3)

SOCIÁLNÍ PAMĚŤ

v kontextu Nového zákona: Ježíš a Pavel optikou druhé generace

přednáší Mgr. Jiří Lukeš, Th.D.
středa 30. ŘÍJNA 2019

9.30 pobožnost
10.00 přednášková místnost
Ambrožova 729, Hradec Králové

90 LET SBORU KNĚZE AMBROŽE ČCSH HRADEC KRÁLOVÉ

KRALOVEHRADECKÁ DIECÉZE Církve československé husitské

Podpořeno z Fondu rozvoje KH diecéze ČCSH.
Kralovehradecká diecéze ČCSH www.ceshk.cz

Církev československá husitská k nálezů Ústavního soudu ke zdanění církevních restitucí

Zrušení zákona o zdanění církevních náhrad Ústavním soudem vyhlášené dne 15. října 2019 vítáme a chápeme jako potvrzení toho, že Česká republika je právním státem. Je tím potvrzena platnost smlouvy mezi Českou republikou a Církví československou husitskou, která napravuje křivdy způsobené církvi po roce 1948. Tímto bylo také prokázáno, že nejde o daň, ale o úmysl snížit finanční náhradu, která je smluvně garantována.

Dne 15. 10. 2019

Tomáš Butta, patriarcha ČCSH

Výzva k modlitbám v neděli 27. 10. 2019

Milé sestry, milí bratři, stejně jako každý rok pořádá Ekumenická rada církví v den připomínky vzniku první Československé republiky 28. října Modlitbu za domov. Při této příležitosti vyzývá sbory, farnosti a společenství všech církví: Spojme se společně 27. října, tedy v neděli bezprostředně předcházející 28. říjnu, po celé republice v modlitbách za náš domov a poděkujme za svobodu. Pokud můžete, zařaďte do pořadu nedělní bohoslužby v tento den následující modlitbu:

Všemohoucí Bože, děkujeme za to, že tvůj Syn, náš Pán Ježíš Kristus, nám ukázal skutečnou svobodu Božích dětí. Prosíme tě společně za náš domov a za naši zemi: Ať kráčíme po cestě evangelia společně se všemi, kdo vyznávají Kristovo jméno i se všemi lidmi dobré vůle. Chceme být posly dobré zprávy a hlasateli lásky a pravdy, která má svůj původ v tobě. V této lásce a pravdě ať sloužíme jedni druhým, abychom přiblížili příchod tvého království. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

13. ročník ekumenického setkání lidí dobré vůle při příležitosti oslav vzniku Československé republiky a 30 let od sametové revoluce

MODLITBA ZA DOMOV
Patříme k sobě!
www.modlitbazadomov.cz

KONCERT 28. října 2019

19.00–20.30
kostel Českokobratrské církve evangelické u Klimenta
Klimentská / Praha 1
• vstup volný •

Eva HENYCHOVÁ | **Roman DOSTÁL** | **Slávek KLECANDR**

Ekumenická rada církví v ČR | Domovní rada církví v ČR / Donatka 5 / 101 00 Praha 10 / +420 271 742 326 / www.ekumenickarada.cz
Děkujeme Formanu sboru Československé církve evangelické u Klimenta za spolek přátel.

XAY 8

Autor kresby: Tomáš Altman

Ondřej Sekora, Ferda Mravenec a ti druzí

Srdečně zveme do brněnské pobočky Židovského muzea (Brno, tř. Kpt. Jaroše 3) na pořad přibližující osudy a tvorbu Ondřeje Sekory. Ke 120. výročí narození ilustrátora a tvůrce oblíbených knih připravilo brněnské OVK ve spolupráci s Kulturním a vzdělávacím centrem rabína Federa. Jak do Sekorova života zasáhla druhá světová válka a manželství s Ludmilou Roubíčkovou, nastíni nejen na základě deníků z let 1944–1945 Hana Krafllová a Tomáš Prokůpek, kurátoři a odborní pracovníci

Moravského zemského muzea v Brně. **Pořad se uskuteční 5. 11. v 17 hodin.** Vstupné: 30 Kč **red**

S farářem J. Paulsenem v Kuřimi

Náboženská obec Církve čs. husitské v Kuřimi srdečně zve na další setkání s farářem J. Paulsenem, které se bude konat **2. listopadu od 9 do 15.30 hodin ve Sboru K. Farského** (Kuřim, Farského 349 ve dvoře).
Témata: ▪ Žalm 40 (pokračování)
▪ Sloužit Hospodinu
▪ Konstantinovský obrat, eventuálně Náš život v Boží i lidské perspektivě. **red**

Přednášky v Lounech

NO Louny zve na přednášku bratra biskupa Juraje Dovaly, která se bude konat v husitském kostele ve čtvrtek **7. 11. od 17 hodin.** V úterý **19. 11.** bude **od 16. 30 hodin** hovořit Martin Jindra na téma „Duchovní cesta umělce Františka Bílka a jeho rodiny“. Vstupné dobrovolné. **HS**

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 28.10. 2019, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Jan Kalfus – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

úterý 29.10. 2019, 17.00
Jan Kalfus – varhany
Yvona Škvárová – mezzosoprán
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 30.10. 2019, 17.00
Josef Popelka – varhany
Vladimír Frank – housle
G. F. HÄNDEL, L. van BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

středa 30.10. 2019, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

čtvrtek 31.10. 2019, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 1. 11. 2019, 17.00
Josef Kšica – varhany
Tomáš Jindra – bas
J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 1. 11. 2019, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

neděle 3. 11. 2019, 17.00
BŘEVNOV MONASTERY MIXED CHOIR
Adolf Melichar – sbormistr
Drahomíra Matznerová – varhany
Petra Břicháčková – soprán
Gabriela Pešinová – soprán
W. A. MOZART, C. SAINT-SAËNS, S. RACHMANINOV, A. DVOŘÁK

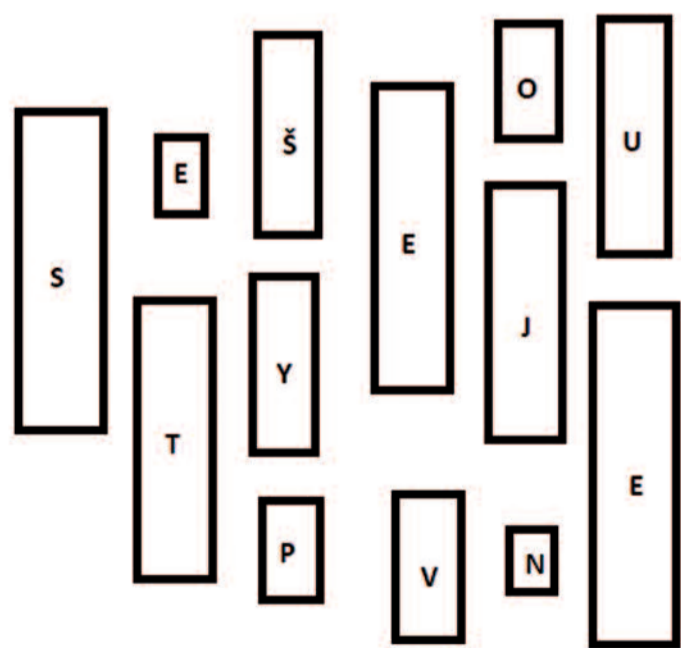
neděle 3. 11. 2019, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Farizeus a celník

Pokud správně seřadíte stupínky od nejnižšího po nejvyšší, získáte pořadí písmenek do tajenky, která vám prozradí, co nám říká Pán Ježíš ve svém podobenství o farizeu a celníkovi (L 18,9-14).

(Řešení z minulého čísla: V modlitbě neochabujte.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena.

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Josefina Hudcová, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamacce: tel. 220 398 117

